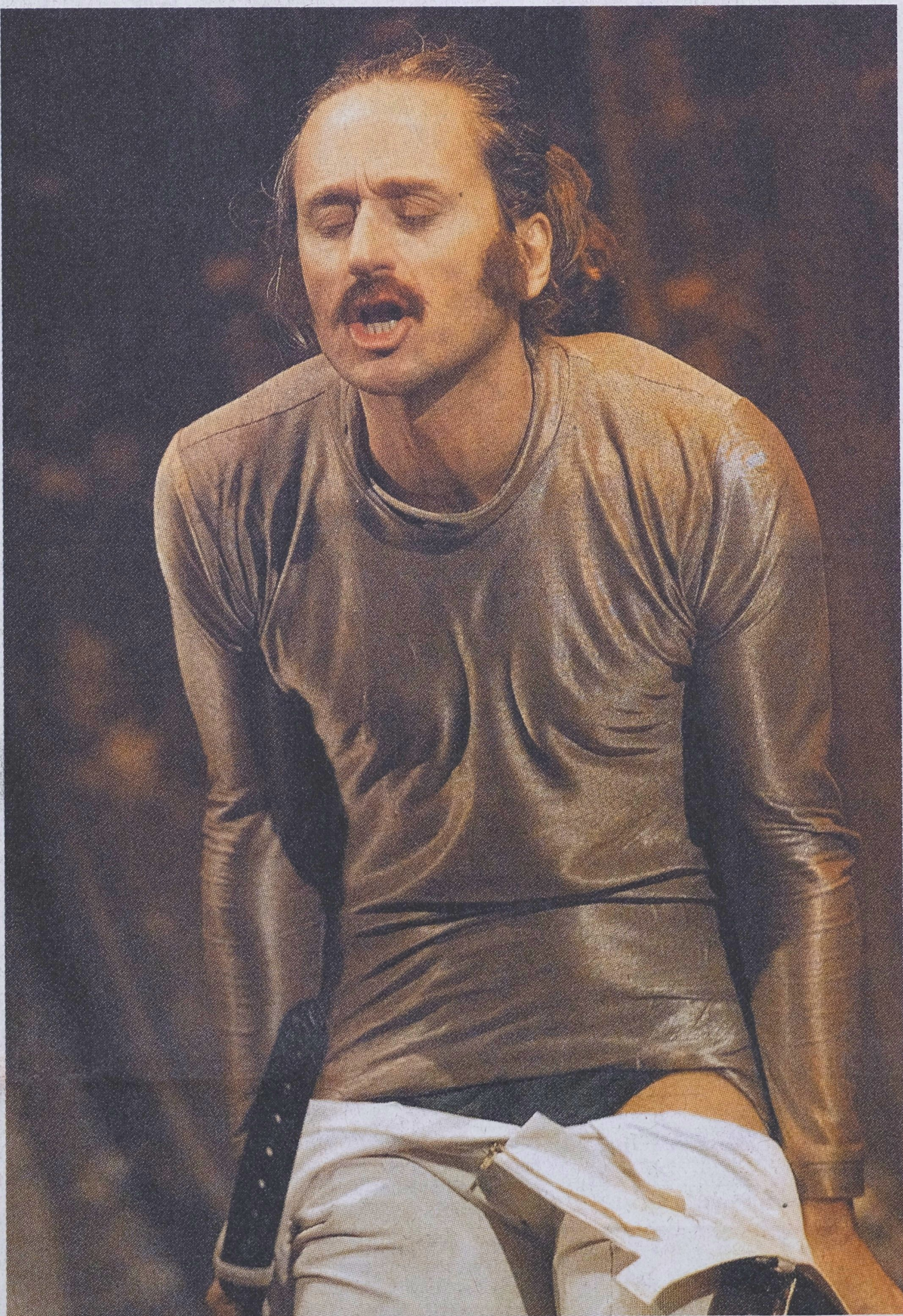

Popcorn o zabijácích

HOLLYWOODSKÝ REŽISÉR. Divadlo Petra Bezruče dnes uvádí premiéru inscenace Popcorn, pojednávající o násilí v médiích. Příběh inspirovaný jedním z nejlepších filmů 90. let Takoví normální zabijáci vypráví o režisérovi hollywoodských krváků (ztvární jej Daniel Zaoral, na snímku), kterého jednou překvapí skuteční zabijáci. (Viz Popcorn ... str. C11)

FOTO: MAFA - ALEXANDR SATINSKÝ

Popcorn nabídne morálku násilí

Herci inscenují černou komedii, kterou inspiroval film zavržený Quentinem Tarantinem

Ostrava - Takoví normální zabijáci, jeden z nejlepších filmů devadesátých let, proti jehož uvedení překvapivě protestoval sám Quentin Tarantino, se stal předlohou pro hru britského dramatika Bena Eltona Popcorn. Českou premiéru inscenace Popcorn uvede ostravské Divadlo Petra Bezruče dnes v 19 hodin.

„Černá komedie ‚tarantinovského‘ ražení jen pro silnější povahy a na vlastní nebezpečí. Sřet hollywoodské fikce a filmového násilí s neméně drsnou realitou. Umělci versus stát. Mor na ta naše média! Svěrázná návštěva nejméně fanoušků u oscarového režiséra. Ať krev střiká, jen to lítá! Nová inscenace od tvůrců úspěšného Trainspottingu!“, tak vidí tento napjatě očekávaný příběh divadelní reklama.

Násilí v populárním hávu, jehož etiku tehdy tak radikálně v Takových normálních zabijácích zpochybnil právě Oliver Stone, učarovalo režisérskému tandemu Tomáš Svoboda a Valeria Schultzová. Oba umělci jsou již podepsáni pod inscenaci jiného kultovního díla mladé generace Trainspotting, která patří k tomu nejlepšímu, co Divadelní společnost Petra Bezruče nabízí.

„Původní hra je taková moralita o etickém problému, nakolik dílo ovlivňuje diváka, pro naší potřebu jsme zvolili větší nadhled, proto jsme se například inspirovali poetikou filmu Kill Bill,“ uvádí o Popcornu režisér Tomáš Svoboda. Inscenace bude o oscarovém režisérovi, který točí filmy o násilí a rád se stylizuje jako samuraj. Jednoho dne jej přepadnou „hypermarketoví zabijáci“, kteří jsou možná manipulováni jeho filmy, ale také mohou být svobodně uvažujícími lidmi.

„Bude to o tom, jak na nás působí média, jak člověk ztrácí pojem re-

OBĚTI, NEBO VRAHOVÉ? Hlavní role v nové inscenaci Popcorn ztvární mladí herci Lucie Žáčková (držitelka ceny Alfréda Radoka) a Jan Plouhar. Na divadle vytvoří páreček zabijáků, který zúctuje s hollywoodským režisérem.

FOTO: MAFa - ALEXANDR SATINSKÝ

ality. Chceme si všimnout toho, jak se střetávají tyto dvě roviny, mediální a skutečná realita,“ prozradila Valeria Schultzová.

Autor dramatu Ben Elton (1959) patří k hlavním postavám britské komediální alternativní scény počátku

80. let. Je autorem televizních scénářů pro sitcomy, kterými se proslavil Rowan Atkinson alias Mr. Bean jako je Tenká modrá linie nebo Černá zmiže. Roli režiséra, který točí filmy plné násilí a sám se nakonec dostane do spárů dvou masových vra-

hů, ztvárnil Daniel Zaoral. V postavě vražedkyně se vedle něho objeví Lucie Žáčková, která je držitelkou Ceny Alfréda Radoka za talent roku a navíc získala i Thálii v kategorii určené mladým umělcům do 33 let. V dalších postavách diváci uvidí

Alenu Sasínovou-Polarczyk, Kristýnu Kociánovou, Jana Plouhara, Pavla Johančíka a další. Výtvarníkem scén je Jan Štěpánek, kostýmy navrhla Kamila Polívková, autorem scénické hudby je Karel Albrecht.

MARTIN JIROUŠEK

Divadlo Petra Bezruče uvede premiéru hry Popcorn o násilí

Ostrava ♦ Českou premiéru divadelní hry Popcorn, která se zabývá vlivem filmového násilí na člověka a společnost, uvede 15. října ostravské Divadlo Petra Bezruče.

Černou komedii tarantinnovského ražení napsal anglický spisovatel a herec Ben Elton v roce 1996. Reagoval tak na skutečnost, že britské úřady zakázaly kvůli násilí promítat film Olivera Stonea Takoví normální zabijáci. Řekla to režisérka Valerie Schulczová.

Dodala, že ve hře ale ne-

řeší etický problém, zda filmy pracující s násilím vyvolávají další vlnu násilností. „Trochu s nadhledem a odlehčeně jsme se snažili ukázat, jak lidé pod vlivem médií ztrácejí pojem o realitě. Žijí pak ve světě médií a při konfrontaci s realitou musí zákonitě dojít ke střetu,“ dodala.

V hlavní roli režiséra, který točí filmy plné násilí a sám se nakonec dostane do spárů dvou masových vrahů, ztvárnil Daniel Zaoral. Vedle něj se v roli vražedkyně objeví Lucie Žáčková, která je držitelkou Ceny Al-

fréda Radoka za talent roku a navíc získala i Thálii v kategorii určené mladým umělcům do 33 let.

V obnovené premiéře Divadlo Petra Bezruče už v sobotu uvedlo hru Se stromy nebo bez nich, kterou napsala francouzská dramatička Jeannie Wormsová. Hra řeší vztah mezi mužem a ženou.

Jedinou změnou od původního uvedení letos březnu je přeobsazení jedné ze dvou rolí. V roli Leopolda se místo Josefa Kaluži představil Norbert Lichý. Jeho partnerku i nadále ztvárňuje Kateřina Krejčí. (čtk)

očekáváme

Drink

11.10.04

str. 10

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ
OST-RA-LAR
5.4.3.2005

Popcorn čili recenze, bezmála celá v závorkách

Byvše požádání, žel, dlouho po skončení představení, nadmíru vytíženými členy redakčního týmu, pokusíme se na skromném prostoru (co do rozsahu) formulovat postřehy a dojmy (název tedy pohříchu uvádí v omyl, nejedná se o recenzi) z pátečního odpoledního/časně podvečerního představení Divadla Petra Bezruče v režii Valérie Schulczové.

Aniž bychom chtěli suplovat jeho informativní funkci, doplníme, jinak barevný, méně

21.10.2004 - Jiří P. Kříž - str. 11

Popcorn chutná i s vymytými mozky

Divadlo Petra Bezruče v Ostravě uvádí další hru natvrdo, s první reprízou si troufalo na festival

Jenom dobré divadlo si dovolí uvést pověrami prokletou první reprízu hned na festivalu, a ne ledajakém - rovnou na královéhradeckém Čekání na Václava, prestižní měsíční přehlídce malých scén.

Takovou odvahu nepostrádá ostravské Divadlo Petra Bezruče s Popcornem uvedeným v české premiéře 15. října a na zmíněném festivalu o čtyři dny později.

A jenom divadlo se smyslem pro pořádnou dávku černého humoru si dovolí k inscenaci hry Ben Eltona v režii Valerie Schulczové vydat program, v němž kromě základních údajů o autorském týmu inscenace jsou všechny komiksové dialogy a informace o tématu - v různé japonštině. (Schulczová je vyhnankyně z brněnského HaDivadla, kde ji usedlá avantgarda 70. let neunesla jako šéfkou souboru, protože se rozhodla podniknout razantní personální obměnu.)

Důvtipnému divákovi, a to jsou v Ostravě skoro všichni mladí, pro které Divadlo Petra Bezruče hraje především, takové informace písmem typu "rozsypaný čaj" ovšem postačí. Jakýmsi komiksem je totiž i popcornový příběh na jevišti. Ujišťuji, že se v něm mluví téměř výhradně česky. Jeho výchozí zápletku obstará japonský režisér Bruce de la Mitri (Daniel Zaoral). Ten za jeden ze série akčních trháků s obrazy přestřelek, jejichž výsledkem jsou v lepším případě jen mozky vystřelené z hlavy a rozstříknuté po zdech, přebírá Oscara.

Do jeho budoáru, v němž si k milostnému dobrodružství prostře lůžko i další malebná zákoutí pro spočinutí v klínu jinak cudné pornohvězdy Brooke (Markéta Haroková), se ovšem vpáčí dva úplně vypatlaní zabijáci ze supermarketu Wayne a Scout (Jan Plouhar, Lucie Žáčková). Později jako bájná loď vpluje i Bruceho podváděná manželka Farrah (Alena Sasínová-Polarczyk) s půvabně naivňoučkou a provokativně vyspělou dceruškou Velvet (Kristýna Kociánová)... Prostředí jako stvořené pro zabijáky a jejich oběti.

Když Farrah zakotví, aby němlich v té chvíli definitivně vyřešila dělení majetku po rozvodu, který je na spadnutí, kulka již ubezdušila Bruceho producenta Karla. Je zaděláno na pěknou šlamastiku, protože oba mladiství vrahouni vychovaní de la Mitriho výživnými a opravdu nepřekonatelnými filmovými díly, se rozhodli proslavit se i mediálně. Byť neslavně. To není úděl jen mnoha podobně přímočarých politiků ve světě i u nás...

Popcorn má mnoho společných rysů s mnohem závažnější hrou Jako naprostý šílenci Williama Mastrosimoneho (Pardubice, Národní divadlo Praha aj.). Jeho zařazení do repertoáru jednoho z nejlepších současných českých divadel je oprávněné. Píšu takové věty s podivením nad tím, že z nepochopitelných důvodů, a tak trochu proti faktu, že Ostrava disponuje nejvyváženější, a jednoznačně kvalitní divadelní sítí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, dusí Divadlo Petra Bezruče vytrvale, a již téměř záhubně, ostravský magistrát.

Popcorn je inscenací z rodu tvrdých obrazů současného světa. Slova tam padají nevybíravá, jako je nevybíravé reálné žití v něm, přinejmenším bez někdejších ověřených sociálních programů, s náhražkami vedoucími k definitivnímu vymytí mozků. Nic na tom nemění komiksový černý humor ani fakt, že nakonec všichni hrdinové skončí živí a zdraví v družném soužití u bufetáckého pultu s kornoutem popcornu v ruce.

Popcorn chutná i s vymytými mozky

Divadlo Petra Bezruče v Ostravě uvádí další hru natvrdo, s první reprízou si troufalo na festival

Jiří P. Kříž

Jenom dobré divadlo si dovolí uvést pověrami prokletou první reprízu hned na festivalu, a ne ledajakém – rovnou na královéhradeckém Čekání na Václava, prestižní měsíční přehlídce malých scén.

Takovou odvahu nepostrádá ostravské Divadlo Petra Bezruče s Popcornem uvedeným v české premiéře 15. října a na zmíněném festivalu o čtyři dny později.

A jenom divadlo se smyslem pro pořádnou dávku černého humoru si dovolí k inscenaci hry Ben Eltona v režii Valerie Schulczové vydat program, v němž kromě základních údajů o autorském týmu inscenace jsou všechny komiksové dialogy a informace o tématu – v fíz-ně japonsčině. (Schulczová je vyhnankyně z brněnského Ha-Divadla, kde ji usedlá avantgarda 70. let neunesla jako šéfkou souboru, protože se rozhodla podniknout razantní personální obměnu.)

Důvtipnému divákovi, a to jsou v Ostravě skoro všichni mladí, pro které Divadlo Petra Bezruče hraje především, takové informace písmem typu „rozsypaný čaj“ ovšem postačí. Jakýmsi komiksem je totiž i pop-

cornový příběh na jevišti. Ujišťuji, že se v něm mluví téměř výhradně česky. Jeho výchozí zápletku obstará japonský režisér Bruce de la Mitri (Daniel Zaoral). Ten za jeden ze série akčních trháků s obrazy přestřelek, jejichž výsledkem jsou v lepším případě jen mozky vystřelené z hlavy a rozstříknuté po zdech, přebírá Oscara.

Do jeho budoáru, v němž si k milostnému dobrodružství prostře lůžko i další malebná zákoutí pro spočinutí v klínu jinak cudné pomohvězdy Brooke (Markéta Haroková), se ovšem vpačí dva úplně vypatlaní zabíjáci ze supermarketu Wayne a Scout (Jan Plouhar, Lucie Žáčková). Později jako bájná loď vpluje i Bruceho podvádná manželka Farrah (Alena Sasínová-Polarczyk) s půvabně naivnoučkou a provokativně vyspělou dceruškou Velvet (Kristýna Kociánová)... Prostředí jako stvořené pro zabíjáky a jejich oběti.

Když Farrah zakotví, aby němlich v té chvíli definitivně vyřešila dělení majetku po rozvodu, který je na spadnutí, kulka již ubezdusila Bruceho producenta Karla. Je zaděláno na pěknou šlamastiku, protože oba mladiství vrahouni vychovaní de la Mitriho výživnými

Foto PRÁVO – Jiří P. Kříž

Zleva Jan Plouhar (Wayne), Daniel Zaoral (Bruce), Markéta Haroková (Brooke), Lucie Žáčková (Scout), Tomáš Dastlík (mrtvý Karl), Alena Sasínová-Polarczyk (Farrah), Kristýna Kociánová (Velvet).

a opravdu nepřekonatelnými filmovými díly, se rozhodli proslavit se i mediálně. Byt neslavně. To není údel jen mnoha podobně přímočarých politiků ve světě i u nás...

Popcorn má mnoho společných rysů s mnohem závažnější hrou Jako naprostý šílenci William Mastroimoneho (Pardubice, Národní divadlo Praha aj.). Jeho zařazení do repertoáru jednoho z nejlepších současných českých divadel je oprávněné. Píšu takové věty s podivením nad tím, že z nepochopitelných důvodů, a tak trochu proti faktu, že Ostrava disponuje nevyjádřenější, a jednoznačně kvalitní divadelní sítí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, dusí Divadlo Petra Bezruče vytvářelo, a již téměř záhubně, ostravský magistrát.

Popcorn je inscenací z rodu tvrdých obrazů současného světa. Slova tam padají nevybíravě, jako je nevybíravě reálné žití v něm, přinejmenším bez někdejších ověřených sociálních programů, s náhražkami vedoucími k definitivnímu vymytí mozku. Nic na tom nemění komiksové černý humor ani fakt, že nakonec všichni hrdinové skončí živí a zdraví v družném soužití u bufetáckého pultu s komoutem popcornu v ruce.

Kultura

Divadlo Petra Bezruče uvede českou premiéru

Černá komedie Popcorn pojednává o násilí ve filmu

OSTRAVA (ČTK) – Českou premiéru divadelní hry Popcorn, která se zabývá vlivem filmového násilí na člověka a společnost, uvede zítra ostravské Divadlo Petra Bezruče.

Černou komedii „tarantinovského“ ražení napsal anglický spisovatel a herec Ben Elton v roce 1996. Reagoval tak na skutečnost, že britské úřady zakázaly kvůli násilí promítat film Olivera Stonea Takoví normální zabijáci, řekla novinářům režisérka Valerie Schulzová.

Dodala, že ve hře ale neřeší etic-

ký problém, zda filmy pracující s násilím vyvolávají další vlnu násilností. „Trochu s nadhledem a odlehčeně jsme se snažili ukázat, jak lidé pod vlivem médií ztrácejí pojem o realitě. Žijí pak ve světě médií a při konfrontaci s realitou musí zákonitě dojít ke střetu,“ dodala.

V hlavních rolích Zaoral a Žáčková

Hlavní roli režiséra, který točí filmy plné násilí a sám se nakonec dostane do spárů dvou masových vrahů, ztvárnil Daniel Zaoral.

Vedle něj se v roli vražedkyně objeví Lucie Žáčková, která je držitelkou Ceny Alfréda Radoka i Thálie.

V obnovené premiéře Divadlo Petra Bezruče už v sobotu 9. října uvedlo hru Se stromy nebo bez nich, kterou napsala francouzská dramatička Jeannie Wormsová. Jedinou změnou od původního uvedení letos v březnu je přeobsazení jedné ze dvou rolí.

V úloze Leopolda se místo Josefa Kaluži představil Norbert Lichý. Jeho partnerku i nadále ztvárňuje Kateřina Krejčí.

nespravodliví k takým rozkošným zvieratám, keď si nasadia slušné okuliare. Pri tejto inscenácii prekvapí jej pripravenosť, pevný tvar a profesionalita celého súboru, akcie. Často sa v detských predstaveniach stretávam s čiastočnou improvizáciou, alebo skôr hrou s tvarom, či hrou s hereckou hrou. Nejedná sa o pravidlo, len častú skutočnosť. Avšak tvar našej inscenácie a hlavne množstvo efektov, vyžadovala dokonalé prepojenie techniky s hercami a presnú načasovanosť. Videli sme koncert kde všetko klapalo a tešila nás súhra a vizuálna načasovanosť. A vďaka profesionalite a energii hercov nevystúpila technika do popredia. Aj keď som eliminoval hravosť, predsa len sa tu objavila v podobe farebnosti a nápaditosti s akou inscenátori pracovali s formou. Za zmienku stojí už len striedanie štyroch druhov plôch pre projekciu z meotaru a ich multifunkčnosť, či skôr neobvyklosť. Takáto invenčnosť bola hravosťou, aj keď pri skúškach sa pre hercov jednalo asi poriadnu drinu spojenú s dlhými hodinami čakania na techniku a jej určité podriaďovanie sa. Nakoniec však každý slúži svojimi najlepšími silami

k sprostredkovaniu jednej ideí. Ako režisér, tak herci či výtvarník sa poriadil svojmu divákovi a dali mu trochu rozličný pohľad na toho čo žerie Karkulky. P. S: Nikto z redakčnej rady však nevedel rozlúštiť otázku, ktorú kultúru, či skôr krajinu zastupovali príbehy o Červenej čiapočke, Troch prasiatkach a Siedmych kozliatkach. Ak niekto vie, budeme radi, ak túto informáciu doručíte niektorému členovi redakcie.

nic

ČTYŘI POHÁDKY S VLKY ZA VRÁTKY (Červená Karkulka a vlk, Tři prasátka a vlk, Sedm kůzlátek a vlk, japonská pohádka Chlapec a vlk)

Scénář, výprava, režie: Noriyuki Sawa

Dramaturgie: Hermína Motýlová

Hudba: Tomáš Rossi

Tančírna aneb Taneční čaje

Před včerejším rozborovým seminářem mohli ještě diváci stihnout Tančírnu aneb Taneční čaje. Inscenaci režijně připravil Petr Tyc volně dle filmu Tančírna. Ocítáme se v podniku neurčeného k pití čaje, jak by mohlo vyplynout z názvu, ale

s velkým parketem k pohybu co tělo ráčí. A ráčí dost. Cínoherci moravskoslezského národního divadla předvádějí svůj potenciál v tanečních vzpomínkách napříč minulým stoletím. Začnou u latiny a soudružské písně přes twist, rock&roll a underground doputují až k diskotéce osmdesátých let. Proč končí už tam? Od té doby se přece ještě objevily další taneční styly. A možná by stálo za to i použít více české hudby, přiblížit tak inscenaci divákům. Pokud by jí to pomohlo. Protagonisté sice v některých případech výborně tančí (Kateřina Vainarová, Lada Bělašková, Jan Hájek, Vladimír Polák) i skvěle zpívají (Jiří Sedláček), živá kapela hraje až se publikum vrtí v sedačkách do rytmu a některá čísla jsou jednoduše očipilepující (rock&roll), jenže všechno je to nějak daleko. Tím, že inscenace stejně jako film nemá konzistentní děj, v nic se neskládá, chtě nechtě jako by stála o stupeň níž. Divák se pokouší objevit si příběh, souvislosti nenachází, je zmaten, rezignuje (a to nemluvím o přítomném středoškolském publiku). Škoda. Potenciál vložený do Tančírny jak v hercích samých, tak v energii tvůrců, byl nemalý. Ale už v ověření možností a schopností

místního souboru vidím smysl jinak chaotické Tycovy inscenace.

hej

Scénář a režie: Petr Tyc
Choreografie: Petr Tyc, Viktor Janč

Dramaturgie: Marek Pivovar
Výtvarník scény: Petr B. Novák

Výběr hudby: Petr Tyc, Rostá Petřík

Hrají: Renáta Klemensová (Kráska), Jan Fišar (Alexandr), Anna Cónová (Helena), Jan Hájek (Petr), Lada Bělašková (Lada) ...

Popcorn čili recenze, bezmála celá v závorkách

Byvše požádání, žel, dlouho po skončení představení, nadmíru vytíženými členy redakčního týmu, pokusíme se na skromném prostoru (co do rozsahu) formulovat postřehy a dojmy (název tedy pohříchu uvádí v omyl, nejedná se o recenzi) z pátečního odpoledního/časné podvečerního představení Divadla Petra Bezruče v režii Valérie Schulczové.

Aniž bychom chtěli suplovat jeho informativní funkci, doplníme, jinak barevný, méně

již barvitý, program o několik relevantních skutečnostech. Ben Elton (3.5.1959) je současný britský spisovatel, autor novel, filmových scénářů a v neposlední řadě čtyř divadelních her, z nichž právě *Popcorn* byl v roce 1998 vyznamenán prestižní Laurence Olivier Award.

Stran žánru hovoří se o Eltonovi jako autoru tzv. stand-up comedies (o temné sémantice tohoto termínu je mi se do určité míry jen dohadovat, snad že reaguje na prapodivný fenomén současné televizní zábavy, v představení zachycený), čímž se i my ohrazujeme vůči unáhleným soudům (ba, i takové bylo bezprostředně po představení slyšet), jež šmahem házejí každou hru, v níž vulgarismy padají na hlavy diváků s kadenčí pro mnohé snad neúnosnou (ale není to jen nikterak hyperbolizovaný odraz všeobecné ztráty obsahu slov?), do jednoho pytle cool dramatiky (jakkoliv šerosvitné může být i toto označení) Mnozí diváci se jistě nemohli ubránit dojmu, že hra s ne nepodobným fabulačním rámcem již viděli pod názvem *Jako naprostý šílenci* (William Mastrosimone). I v ní totiž vtrhne do domu slavného režiséra dvojice

mladých lidí (dvou mladých mužů). Uchu pozorného diváka neunikly některé citace (např. režisér snažící se vykoupit peníze a luxusním autem). Inscenace, podtrhující tendenci Eltonova textu, si však ku prospěchu věci vytvořila od coolness satirický odstup (odchod oživilého Karla, který pokazilo jen zbytečné upravení spodního prádla, či pozvolné umírání postřelené Brook) a mírně upozaduje, v *Šilencích* tak naléhavou, otázku morální odpovědnosti (a morálky vůbec) každého umělce. Bruce (Vladimír Polák): *Jsem vyřízený morálně i jako umělec* (trefně proneseno zpod postele). Naopak velmi důrazně předestírá palčivý problém mediálního věku, sice že lidská existence nabývá své legitimity, pouze je-li ukázána na televizní obrazovce. (Třebaže, když se umírá, zpravidla nehraje hudba.) Velmi vtipně, černohumorně, tak reflektuje cool dramatikou samu, se všemi svízelemi divadelního hyperrealismu, stejně jako mainstreamový filmový průmysl a negativa globalizované kultury (viz čajový obřad a asijské rychloobčersvení jako příklad zneužívání forem). S určitou nadsázkou (rozumí se laskavou) pojmenoval jsem si 9. ročník festivalu ostravských činoherních

divadel jako přehlídku spodního prádla a kapslíkových střelných zbraní. Co v jiných představeních mohlo působit jako úsměvné (opravdu, po tolikáté?) zaváhání, tu herce, tu scénografa, tu režiséra, naopak v *Popcornu*, plnému upoutávek na růžové spodní prádlo Lucie Žáčkové, fungovalo. Nejsme snad svědky naprostého zprofanování nahého lidského (zvláště ženského) těla, kdy se takové objevuje div ne v reklamě na dětskou stravu či žehličku? Téměř nahý televizní štáb a v bordó trenýrky oděný Karel (Tomáš Dastlík) symbolizují celou tu sprostotu televize (většiny) a filmu (naprosté většiny). Režisérka téměř nepracuje se světlem ani s hudbou (výjma samotného konce, kdy se užijí schyluje ke krvavé lázni, ovšem i tehdy včas utichne, neboť, jak víme, při umírání hudba nehraje). Její inscenační vklad (ne že by absence znaku nebyl znak) tak tkví v řešení scény (scénografie Jan Štěpánek) a v práci s herci. Scéna, již rozděluje záclona na obývací pokoj režiséra (evokující asijské obývací pokoje, v našem představení ale sestavený z oprýskaných postelí připomínající ty z Metalurgu) a asijské bistro (pouze však na

začátku a konci, jindy představuje jakýsi předpokoj, kam režisérka přesouvá některé výstupy, nežádka probíhající simultánně s těmi v obývacím pokoji). Krom několika ukřičených a zmatečných scén a zbytečného Waynova (Jan Plouhar) apelu na diváctvo v závěru hry se herci dokázali vystříhat falešné emotionality, kterou by posléze sami nezparodovali (o j, kolikrát se letos marně vzdouvala v podivném citovém pohnutí hercova hrud' !) Osobně počítám tuto inscenaci, navzdory nejednomu problematickému řešení, na které se však v této hanebné recenzi/nerecenzi už nedostane (*na rozdíl od rozborového semináře*) k dosud tomu nejlepšímu, co jsem na OST-RAVARu zhlédl, to pro její odvahu, energii, nápaditost a aktuálnost. Velmi za ni děkuji.

Petr Maška

Ben Elton - POPCORN

Překlad: Ondřej Formánek

Režie: Valeria Schulczová

Režijní koncepce a

dramaturgie: Tomáš Svoboda

Výtvarník scény: Jan

Štěpánek

Hrají: Tomáš Drastík (Karl); Vladimír Polák (Bruce); Markéta Haroková (Brooke); Kristína Kociánová (Velvet) ...

Divadla od 19. do 31. října

ČESKÝ TĚŠÍN

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO, Ostravská 67:

ČESKÁ SCÉNA:

23. Kouzelná lampa Aladinova - premiéra hry na motivy orientální pohádky 17.30
26. Kouzelná lampa Aladinova - soubor hostuje ve Vratimově
27. Kouzelná lampa Aladinova - soubor hostuje v Karviné
29. Hráč a jeho štěstí - hra Pavla Kohouta o problémech lidí, kteří propadli hráčské vášni, soubor hostuje v Orlové
31. Kouzelná lampa Aladinova - soubor hostuje v Bruntále

OPAVA

SLEZSKÉ DIVADLO, Horní náměstí:

- 19.-20. Smrt obchodního cestujícího - drama Arthura Millera 19.00
21.-22. Historie jednoho snu - současná švýcarská opera 19.00
23. Maryša - drama bratří Mrštíků 19.00
24. Polská krev - opereta Oskara Nedbala 17.00
25. Polská krev 18.00
28. Smrt obchodního cestujícího 19.00
29. Rusalka - opera Antonína Dvořáka 19.00
30. Hráči - Gogolova komedie 19.00
31. Matiné - účinkují Katarína a Alexandr Vovkovi, na klavír doprovází Karel Holeš 10.00
Honza a princezna Veronika - netradiční pohádka

Vojtěcha Vackeho o dvou klaunech, kteří putují z místa na místo a hrají dětem pohádky 14.00

OSTRAVA

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA, Smetanovo náměstí 1:

19. Opera z pouti - anglická princezna, turecký císař, mořské panny, moudrý blázen a mnohé další v jednom večeru v jedné české opeře 19.00
20. Humble Boy - hořká komedie plná rodičovských žihadel a ztracených iluzí mládí 19.00
21. Rigoletto - Verdiho opera, dílo je nastudováno v originále 18.30
22. Opera z pouti 19.00
23. Rigoletto 18.30
24. Labutí jezero - romantický balet 16.00
26. Kouzelná flétna - operní pohádková féerie Wolfganga Amadea Mozarta 18.30
27. La traviata - italská opera podle románu Alexandra Dumase ml. Dáma s kamélemlí, uváděno v originále 18.30
28. Nejspíš sníš - zavřete oči, přichází sen o němž se vám ani nezdálo..., činohra 18.00, 20.00
29. Její pastorkyňa - Janáčková opera podle dramatu Gabriely Preissové 19.00
30. Sněguročka - opera na libreto podle dramatické pohádky Alexeje Nikolajeviče Ostrovského, dílo je uváděno v originále 18.30
31. Klasik v pornoshopu - komedie Petera Turriniho 18.00, 20.00

POPCORN. Divadlo Petra Bezruče v Ostravě uvádí inscenaci Popcorn, pojednávající o násilí v médiích. FOTO:MAFA - ALEXANDR SATINSKÝ

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA, Čs. leglí 12:

19. Čardášová princezna - opereta Emmericha Kál-mána 18.30
20. Vinobraní - klasická opereta z pera autora Pol-

ské krve 19.00

21. Vtáčník (Ptáčník) - opereta - veselý příběh s mnoha zápletkami, který hudebně čerpá z tyrolského koloritu i z klasického vídeň-

- ského valčíku 19.00
22. Země úsměvů - velká výpravná opereta Franze Lehára 18.30
23. Tančírna aneb Taneční čaje - šlágry, na než jste už možná zapomněli, dobové tance, které si snad ještě pamatujete 19.00
24. Tančírna aneb Taneční čaje 17.00
26. Camelot - výpravný muzikál z anglické historie, kde se velká láska prolíná s bojem o moc 19.00
27. Tančírna aneb Taneční čaje 19.00
29. Tomáš Beckett - romantický historický příběh vášnivého přátelství 19.00
30. Čardášová princezna 18.30
31. Herkules a Auglášův chlív - komedie o velkém úkolu a malých lidech 15.00

DIVADLO LOUTEK, Černá louka, Pivovarská 15:

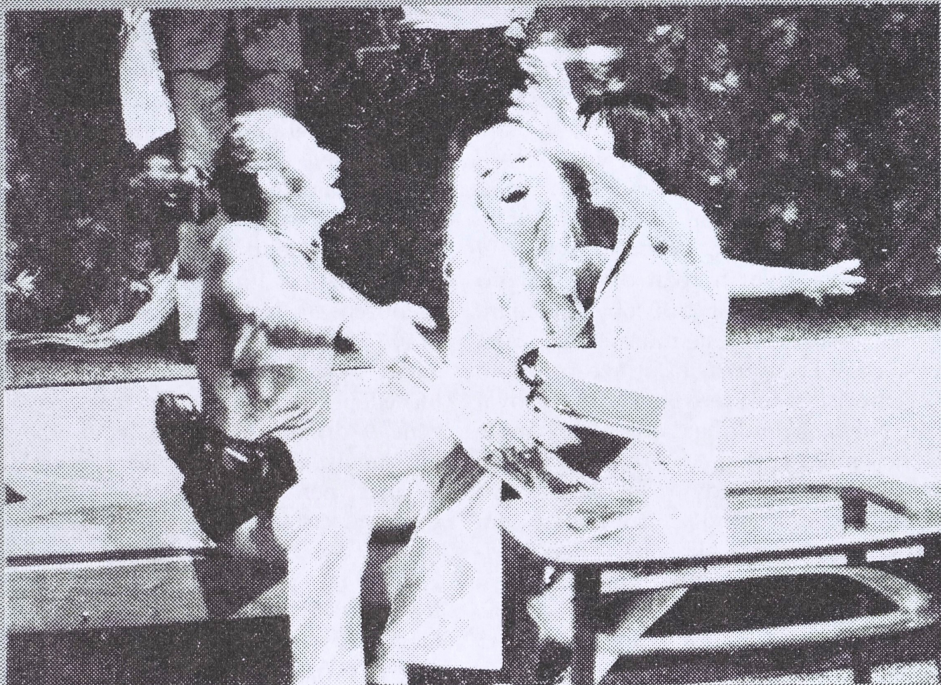
24. Tři zlaté vlasy děda Vševěda - napínavý, veselý příběh o statečném chlapci, jehož nitky osudu sprádají tři sudičky 10.00, 15.00
31. Zahrada - pohádka o třech kamarádech, kteří se podívají za vysokou zeď 10.00, 15.00

DIVADLO PETRA BEZRUČE, 28. října 120:

26. Popcorn - černá komedie "tarantinovského" ražení 18.00
27. Ústa Micka Jaggera - děda hipík, vnuk skejtař a snowboardista jedou na koncert Stounů 19.00
28. Idiot - dramatizace Dostojevského románu 19.00
29. Popcorn 19.00

POPCORN ZRCADLEM POPKULTURY

Černou komedii „tarantinovského“ ražení jen pro silnější povahy a na vlastní nebezpečí na svých prknech od poloviny října odvážně inscenuje ostravské Divadlo Petra Bezruče pod názvem Popcorn.

šok. Pověstní hypermarketoví zabijáci v jeho domě. Bruce popírá jakoukoliv spojitost mezi vraždami a jeho krvavými filmy. „Copak tady před filmama nebyli žádný šílenci? My jsme obětní beránci! Fackovací panáci! Jenže umělci společnost nevytvářejí, oni jí nastavují zrcadlo. a jestli se ti to nelíbí, nesnaž se změnit nás, změň společnost!“ Během večera přicházejí do domu další postavy, které se automaticky stávají rukojmími. Brucův bizarní producent Karl, Brucova manželka Farrah, aby probírala rozvodové dělení majetku a jeho dcera Velvet, malá roztomilá holčička, nebo rozmazlený hollywoodský fracek? V průběhu hry zazní několik výstřelů. Kdo řádění dvou maniaků neunikne? Wayne má už od samého začátku plán, jak nebyť popravený za masové vraždy. Hra končí příchodem natáčecího štábu CNN. „...zanechávali za sebou krvavou stopu plenění, mrzačení a smrti, vraždili bez výjimky po vzoru fiktivních hrdinů Oscarem odměněného snímku Bruce Delamitriho Prostí Američané...“ Kdo tedy nese zodpovědnost, každý sám za sebe, tedy zmanipulovaný Wayne a Scout, nebo filmový režisér, který údajně jejich řádění inspiroval? Otázka morálky. Postavy jsou nádherně detailně vykreslené, ani jedna však není jednoznačná. Není snadné někoho odsoudit. Vztah Wayne a Scout představuje chorobnou lásku až za hrob, Brucovi jde stále jen o svou reputaci a uměleckou pověst, Farrah myslí i v situaci, kdy mají všichni nůž na krku, stále na majetkové vyrovnání a demonstruje tak obraz bulváry hltaných hollywoodských rozvodů.

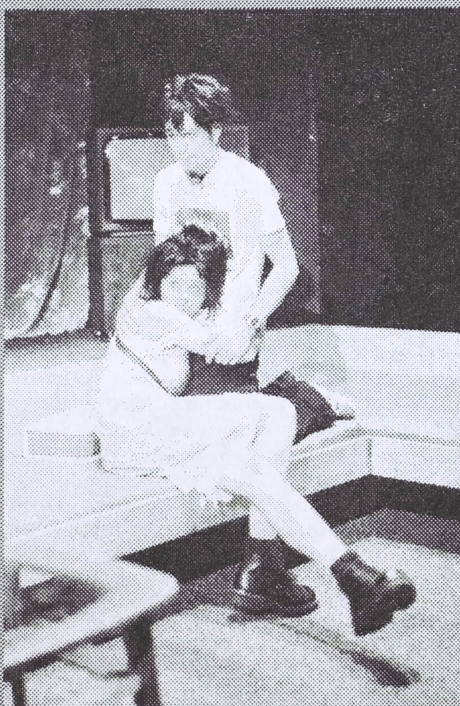
Ačkoliv se v případě Popcornu jedná o českou premiéru, obdobné téma zpracovává i hra Williama Mastrosimona Jako naprostý šílenci, kterou uvádí několik dalších českých scén. V minulosti tuto hru inscenovalo olomoucké Studio Hořící žirafy, kde si roli psychopata zahrál Jan Plouhar,

Režie se ujala osvědčená autorská dvojice, podepsaná pod kultovní incenaci Tra-inspotting, Tomáš Svoboda a Valeria Schultzová. Autor hry Ben Elton je jednou z nejvýraznějších postav současné britské scény. Tento herec a dramatik je nejznámější jako autor scénářů pro sitcomy v hlavní roli s Rowanem Atkinsonem, ať už mluvíme o Tenké modré linii nebo Černé zmi. „Popcorn napsal Elton v roce 1996 jako reakci na skutečnost, že britské úřady zakázaly kvůli násilí promítat film Olivera Stonea Takoví normální zabijáci,“ uvedla na tiskové konferenci Valeria Schultzová.

Hlavní hrdina Popcornu Bruce Delamitri je filmový režisér, který točí filmy o zabí-

jení lidí. Wayne a Scout lidi zabíjejí. „Ale nikdo přece není doopravdy nevinný!“ Lze položit rovnítko mezi jejich zločiny a ony brutální filmy? Jak mocný vliv má na nás filmové násilí? Vlivu médií na člověka si už v minulosti všimla spousta lidí a neváhala toho patřičně využít, lze však říci, že filmy vychovávají vrahy?

Režisér Delamitri se sám dostává do situace jako vystřižené z filmu. Jeho nejvěrnější fanoušci přijdou, resp. vloupají se, na návštěvu a s pistolí u hlavy nutí Bruce povídat si s nimi. Bruce Delamitri, který se rád převléká jako samuraj, právě vyhrál nejkontroverznějšího Oscara v dějinách a na večer po ceremoniálu měl zajisté jiné plány. Domů si přivádí pornohvězdu Brooke, čeká jej však

POPROZHOVOR

Rozhovory s hlavními protagonisty Janem Plouharem a Lucií Žáčkovou.

JAN PLOUHAR - WAYNE

Jaký máš rád popcorn?

Žádný.

Myslíš si, že filmové násilí má vliv na společnost?

Hmm, to musí společnost vědět sama. Já za sebe říkám, že na mě teda ne.

A máš rád Tarantinovy filmy?

Velice moc.

A co tě na nich přitahuje?

Vtip, humor a celkově hlášky, prostě celý film.

Myslíš si, že třeba ta rozstřílená hlava v taxíku z Pulp Fiction...

...Je velice vtipná.

A myslíš, že tohle divák Tarantina považuje za nějaký standard, nebo že to v něm třeba vzbuzuje nějaký odpor ke krvi, k násilí?

Myslím, že ten moment, v jakém je vystřelena hlava v Pulp Fictionu, je překvapivý a reakce a vůbec celá situace je zkrátka vtipná. Tak si myslím, že Tarantino diváka to musí pobavit.

Máš někdy chuť někoho zastřelit?

Jo, sám sebe.

A proč?

Nevím, seru se někdy.

Honzo, ty sis už podobnou roli jako v Popcornu zahrál ve hře Jako naprostí šílenci, v čem je pro tebe Wayne jiný?

No, v každé dvojici je nutný nějaký vůdčí, že jo? Ten, kdo to táhne. a jako Jimmy v Naprostých šílencích jsem byl ten, kdo se nechává tahat. Kdežto Wayne je z té dvojice ten vůdčí. V tom jsou ty role jiné.

Hraješ šilence. Děláš něco, abys z toho nezešlel?

Dám si rád pivko.

LUCIE ŽÁČKOVÁ - SCOUT

Jaký máš ráda popcorn?

Jaký mám ráda? Žádný. Jedině možná ten, co hrajeme. Trošku. Zatím.

Myslíš si, že filmové násilí má vliv na společnost?

Nevím, jaký má vliv na společnost, ale když je to v dobrém filmu, tak na mě určitě. Když jsem viděla Takové normální zabijáky jako film, tak to na mě mělo velký vliv. Říkala jsem si - Tak to je můj styl! To chci, takhle žít! - Asi bych to neudělala, ale určitě se ve mně ozývají takové ty agresivní věci, násilí samozřejmě. Já si myslím, že to má asi každý trošku v sobě. **Máš ráda Tarantinovy filmy?**

Jo, ale musím říct, že mě nějak míjely. Takže nevím, ale asi ano. Naposledy jsem viděla Kill Bill.

Máš někdy chuť někoho zastřelit?

No, měla jsem chuť někdy vzít nůž a vrazit ho někomu někam. Ale jinak tohle nemám. To jsou spíš takové stavy, takové situace.

Hraješ šilence. Děláš něco, abys z toho nezešlela?

Já nevím, jestli hraju šilence... Já už jsem zešlela ze spousty věcí dávno a prostě to, co dělám na divadlo, beru jako součást. Neumím to oddělit nebo neumím... neodstřihávám to, beru to jako svůj styl života - práci... Protože je to moje práce, je to můj styl života. Takže, pak se tam někde objeví takové nejrůznější stavy. Nedělám nic, abych nezešlela.

Hraješ spoustu diametrálně odlišných rolí, Nastasju Filipovnu v Idiotovi a potom Scout v Popcornu, je ti některá z nich bližší?

Tak obě dvě hraju já, tak jsou moje. Ne, já to neumím takhle říct, já to tak necítím.

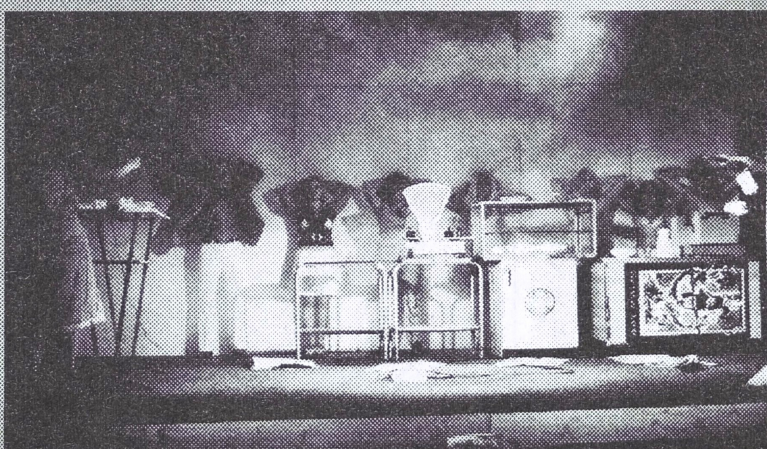
Lucie Kryzová

kteří nyní se k podobné postavě vrací v ostravském Popcornu. Zhlédla jsem obě zmíněné inscenace a mohu říci, že Popcorn je mírně akčnější a trochu detailněji si pohrává s postavami.

Ostravská inscenace pracuje a snad i mírně paroduje poetiku Tarantinova filmu Kill Bill a v roztomile odpustitelné drzosti jde až tak daleko, že i program je napsán v japonštině. V hlavních rolích hypermarketových zabijáků doslova září Jan Plouhar a Lucie Žáčková. Oba jsou nosnými sloupy inscenace, na jejich bedrech spolu s Danielem Zaoralem jako režisérem Bruce celá hra spočívá. S charaktery svých postav si kouzelně pohrávají, jsou doslova šílení, šíleně výborní šílenci. V dalších rolích se představují jako modelka z pánských časopisů Markéta Haroková, jako Farrah Delamitri Alena Sasínová-Polarczyk, dcera Velvet Kristýna Kociánová a jako reportéři Ivana Stejkalová a Pavel Johančík. Linie hry se zdá být docela přímá a jasná, na jevišti však uvidíte i choreografii Taiči a scénu z předávání Oscarů. Hru do češtiny přeložil Ondřej Formánek, autorem skvělé hudby je Karel Albrecht. Výtvarníkem důvtipně řešené scény je Jan Štěpánek a návrhy kostýmů vypracovala Kamila Polívková. K premiéře byla ve foyer divadla instalována speciální výstava nazvaná Popkoutek, tak upozorňuji návštěvníky divadla Nelekněte se! Drsná realita nás nešetří, tak proč by v divadle měli? Jak praví plakát, hra je určena silnějším povahám a možná tuto drsnou poetiku budete muset chvíli rozdechávat, než se zcela otrepete. Ale to je cíl hry, až se příště budete koukat na střílečku s kalužemi krve, možná si rozmyslíte, jestli „se seberete a rozstřílíte nějaký market“, nebo si budete dál v klidu chroupat praženou kukuřici a vzpomenete si na Popcorn.

Lucie Kryzová

Ben Elton : Popcorn

Premiéra 15. října 2004 v Divadle Petra Bezruče

Režie: Valeria Schulcová a Tomáš Svoboda

Překlad: Ondřej Formánek

Scéna: Jan Štěpánek

Kostýmy: Kamila Polívková

Hudba: Karel Albrecht

Hrají: Jan Plouhar, Lucie Žáčková, Daniel Zaoral, Markéta Haroková, Kristýna Kociánová, Alena Sasínová-Polarczyk, Ivana Stejkalová a Pavel Johančík

Gauneři a jejich funny games

Ben Elton, jeden z nejúspěšnějších britských komiků současnosti, se vedle románové tvorby a psaní muzikálových libret věnuje také dramatickým textům. V roce 1996 napsal hru **Popcorn**, kterou nyní v české premiéře nastudovala Divadelní společnost Petra Bezruče v Ostravě v nezvyklé dvojrežii Valerie Schulzové a Tomáše Svobody.

Eltonův **Popcorn** vznikl jako reakce na zákaz promítání filmu *Takoví normální zabijáci* Olivera Stonea kvůli propagovanému násilí; jeho zápletky připomíná Mastrosimoneho hru *Jako naprostí šílenci*, tématem a ražením je blízký Tarantinovým *Gaunerům* nebo *Funny games* Michala Hanekeho. Hra pojednává o známém hollywoodském režisérovi a čerstvém držiteli Oscara, jehož vilu okupují dva psychopatičtí výrostci, jejichž jedinou touhou je stát se mediálně slavnými díky postupné likvidaci osob v domě.

Zatímco však tarantinovské filmy fenomén agrese analyzují, v ostravském provedení se tvůrci vydávají spíše cestou schematické podívané, jež násilí zachycuje formou atraktivní a estetizující. Dramatický text je oskán na úkor dějové přehlednosti

a vývoje postav, které ve výsledku tvoří vděčnou panoptikální koláž. Herci nabízejí spolehlivě kvalitní menu, nevťravou fotogeničnost inscenace dotváří provokativně strohá scénografická ironie. Jana Štěpánka (popředí scény zaplňují čtyři palandy coby obraz luxusní vily režiséra, za záclonou se v druhém plánu objevuje typicky český socialistický bufet s konzumem v jednom, metafora spotřebního průmyslu fastfoodového typu) ve spojení s barevnými a detailně vytríbenými kostýmy Kamily Polívkové. Inscenaci nechybí vtipná nadsázka a gagy, vážne však rytmus; příliš zřetelný není ani výklad, který trpí přebytkem efektnosti. Cílovou diváckou skupinu dospívajících **Popcorn** u Bezručů bezpochyby zaujme, jinak jde spíše o výsledek režijní koketerie s formou.

NINA CHOVANCOVÁ

Divadelní společnost Petra Bezruče – Ben Elton: Popcorn. Překlad Ondřej Formánek. Režie Valeria Schulzová, režijní koncepce a dramaturgie Tomáš Svoboda, scéna Jan Štěpánek, kostýmy Kamila Polívková, hudba Karel Albrecht. Premiéra 15. října 2004.

Popcorn burcuje proti moci médií

Ostrava Divadelní společnost Petra Bezruče uvedla 15. října českou premiéru hry Bena Eltona Popcorn v režijním provedení tandemu Valerie Schulzová a Tomáš Svoboda. Scénu navrhl Jan Štěpánek, kostýmy Kamila Polívková, hudbu k inscenaci vytvořil Karel Albrecht.

18.10.2004

Žijeme ve světě, jehož podobu stále více utvářejí média. Vidíme v televizi válku v přímém přenosu, některé televizní stanice přinášejí záběry z poprav rukojmích teroristů, filmy zobrazující násilí v příliš brutální podobě se sice v televizi promítají po dvaadvacáté hodině, v kinosálech však i během dne. Lidé svoji identitu vytvářejí pod vlivem reklamy, která všechna komerční média živí. Rozhodujícím prvkem pro prosperitu médií se tak stává sledovanost, čtenost, návštěvnost. A jako v začarovaném kruhu právě o těchto ukazatelích rozhoduje množství zpráv o násilí, množství a intenzita obrazů brutality. Snaha ukázat na naléhavost řešit tento problém lidstva je tématem hry Bena Eltona Popcorn.

Inscenační tým zvolil podobu jevištního komiksu. Módní literární žánr je zde šťastným způsobem převeden na jeviště. Před očima diváků se rozvíjí děj, jehož zápletky je sice velmi jednoduchá (tvůrce filmů plných násilí dostane Oscara, vzápětí je ve svém bytě přepaden partnerskou dvojicí chlapce a dívky, kteří se sami nazývají vrahy z hypermarketu a tvrdí, že jsou produktem samotného režiséra). Ve druhém plánu je soukromý život filmového tvůrce, který se právě rozvádí se svou manželkou. Hra končí překvapivým závěrem, ukazujícím na moc médií.

Řeč jednotlivých postav je plná vulgarismů, jednání a činy připomínají psychopatickou brutalitu. Představení běží ve strhujícím tempu, jeden překvapivý režijní nápad stíhá druhý a herci podávají vrcholné výkony. Samé superlativy zasluhuje zejména výkon Lucie Žáčkové v roli milé mladého vraha Wayneho. Stejně vrcholný výkon podává Jan Plouhar, ztělesňující Wayneho. Další skvělou hereckou kreaci předvádějí Daniel Zaoral v roli filmového režiséra Bruceho, posedlého světem japonských samurajů, a jeho ženu Farrah ztělesňující Alena Sasínová-Polarczyk. Ve výčtu výborných výkonů pak nelze zapomenout ani na Markétu Harokovou v roli pornohvězdy Brooke, na Kristýnu Kociánovou v roli Velvet, dcery Bruceho a Farrah, a na Tomáše Dastlíka, který vytvořil postavu Bruceho manažera a asistenta Karla. V epizodních rolích se úspěšně představili Pavel Johančík a Ivana Stejskalová.

Snaha umělců nastavovat zrcadlo projevům ohrožujícím lidstvo se táhne dějinami umění jako červená nit. Mnozí svým dílem přispěli k aktivitě sil, které se postavily zlu. Inscenace hry Popcorn v provedení ostravských "Bezručů" patří mezi taková díla.

Fotografie: Zleva: Daniel Zaoral, Markéta Haroková, Lucie Žáčková a Jan Plouhar v inscenaci hry Popcorn na jevišti ostravského Divadla Petra Bezruče.

Ladislav Vrchovský

Popcorn – dobrý vstup Bezručů do nové sezóny

Jako první titul nové sezóny si Divadlo Petra Bezruče vybralo hru Popcorn současného dramatika a spisovatele Bena Eltona, u nás známého sitcomy Tenká modrá linie a Černá zmije, na nichž se autorsky podílel. Ne náhodou sáhli Bezruči právě po tomto textu – Popcorn reflektuje současný svět, problematiku násilí, umění a inklinuje k tomu, co je pro tvorbu tohoto divadla charakteristické. Za Popcornem navíc stojí stejný autorský tým jako za úspěšným Trainspottingem. A na hře je to znát. Atmosféra, vykreslení prostředí a vůbec charakter celé hry už od začátku našeptává, že sedíme zrovna u Bezručů.

Žánrově jednoduchá zápleтка postavená na třech hlavních postavách – filmovém režisérovi Brucovi (Daniel Zaoral) a dvou lidech vraždících pro zábavu (Jan Plouhar a Lucie Žáčková) – našla svou inspiraci v kontroverzním filmu Olivera Stona Takoví normální zabijáci: co když se někdo s takovým snímkem nezdravě ztotožní, jeho autor mu ukáže směr a dá mu ideu, návod jak zešílet a stát se nechutnou zrůdou? Může za to a nese odpovědnost? Nebo jen umění nastavuje společnosti zrcadlo a ta se sama sebe děsí?

Režisér Bruce slaví se svým novým filmem úspěch a ani mu proto nevádí, že se jeho (ne)manželství pomalu rozpadá. Jako správný „slizoun“, kterého Daniel Zaoral trefně vykreslil, chce dostat do postele Brooke (Markéta Haroková), silikonovou hereckou hvězdičku. Vše se mění s příchodem dvou mladých lidí – masových vrahů – jež si na své krvavé pouti světem za Brucem jen tak odskočili. Snaží se na něj převést vinu a zbavit se svědomí – právě on jim prý dal návod, on za to může. Komedialní a nadsázkové vyznění hry se tak mění a míří k dramatickosti a vypjatosti.

Situaci před a po přepadení rozděluje zajímavý nápad. Herci na scénu přicházejí v Japonskem inspirovaných kostýmech, Daniel Zaoral máchá samurajským mečem a dámy (Alena Sasínová-Polarczyk a Kristýna Kociánová) se chovají jako pravé Japonky. Nutno dodat, že onen v současnosti notně vyčpělý „japonský styl“ není ani originální, ani s sebou nenese žádný odkaz do dalšího děje, který by zdůvodnil nebo odhalil, proč to všechno. Snad jedno pojitko tu bylo – manga komiksová stylizace obou vrahů.

Druhá část, dějově vrcholící vniknutím dvou vrahů k Brucovi a končící vraždou, vyhrůžkami, zastrašováním a obavami o vlastní život, je pojata už tradičněji. Mladí milenci, nebo taky typizačně vymodelované postavy toho, co je schopna dnešní společnost vyprodukovat, své násilné činy obhajují ledasčím. Mihne se tu i odraz zkušenosti z dětství, hlavní myšlenka však obecně směřuje k umění a dnešnímu světu. Jsou oni dva násilníci a psychopatické bestie produktem současné společnosti? Je normální, že někdo vezme pistoli a zastřelí několik lidí? A co umění, televize a média vůbec? Dávají těmto „lidem“ inspiraci? Trefná je v tomto závěrečná scéna v podobě reality show, která vrahům dá dokonce možnost stát se na chvíli hvězdou...

Bezruči se nebojí vulgarismů, nebojí se hromově hlasitých výstřelů z pistole, nebojí se lascivit. Hrají prostě divadlo. A jde jim to dobře – atmosféru strachu se povedlo vykreslit přesně a trefně. Oba mladí zločinci jsou nepředvídatelní a zcela negují

aktuálně platné postoje a názory. Jsou prostě oním patologickým jevem, který vyrostl uvnitř společnosti a na niž sám útočí.

Pokud jsou na scéně vždy jen dvě postavy, hra funguje, běží a baví. Jádrem se točí kolem Wayne a Scout, obou vrahů. Lucie Žáčková míchá polohy šelmy s nevinným a prosebným výrazem, když se snaží Wayne zklidnit. Janu Plouharovi role očividně sedla a předvedl, že má v sobě potenciál, který může ještě dále rozvíjet. Problém ale nastává ve střetu všech postav v koncové části hry. Závěrečný výstup je pomatený, místy nudně hluchý a režijně nezvládnutý. Škoda – právě situace, kdy spolu mluví dvě postavy a zbývající mlčí a vypadají, že čekají na autobus, Popcorn zbytečně shazují. Zpracování posledních patnácti dvaceti minut tak leckteré náměty k zamyšlení pohřbívá pod linkově odříkanými replikami, strnulostí a nenavazujícími, uměle působícími dialogy. Hra proto zpomaluje, vypjaté okamžiky, kdy jde o život, ztrácí na vážnosti a divák tak nemá pocit, že se na jevišti řeší něco zásadního.

Je to opravdu škoda. Pokud by si Popcorn udržel jednotnou tvář po celou dobu a zapracovalo by se na tom, aby ztvárnění nepřekrývalo hloubku textu, ze kterého se místy stala parodie a laciná komedie, byl by ze hry hit nové sezóny. Publikum však Popcorn přijalo vřele, ostatně jde o kus zpracovaný s charakteristickým „bezručovským“ rukopisem a tvůrci neriskovali tím, že by se pustili do něčeho zásadně nového. Popcorn tedy nezklame, ale ani nenadchne.

Divadlo Petra Bezruče: Popcorn

Režie: Valeria Schulczová

Režijní koncepce a dramaturgie: Tomáš Svoboda

Překlad: Ondřej Formánek

Obsazení: Daniel Zaoral, Lucie Žáčková, Jan Plouhar, Tomáš Dastlík, Markéta Haroková, Kristýna Kociánová, Alena Sasínová-Polarczyk, Ivana Stejskalová, Pavel Johančík

Premiéra: 15. října 2004

Délka: 90 minut

Orientační hodnocení: 60%